Dosarul nr. 2-451/2020
2-20004626-12-2-14012020-1

H O T Ă R Â R E
În numele legii

Dispozitivul hotărârii a fost pronunțat în ședința publică din 24 octombrie 2024
Cererile de apel au fost depuse la 11 noiembrie 2024 și la 15 noiembrie 2024
Hotărârea motivată a fost întocmită la 02 ianuarie 2025

24 octombrie 2024 mun. Chișinău

Judecătoria Chișinău (sediul Centru)
Instanța de judecată având în componență:
Președintele ședinței, judecătorul Dan Sîrbu
Grefier Ruslan Zgîrcibaba

cu participarea reprezentantului reclamantei banca comercială „Comețbank" societate pe acțiuni, Guceac Ion, împuternicit în baza procurii nr. 11/266 din 03 ianuarie 2024, valabilă până la data de 31 decembrie 2024, a reprezentantului pârâtului Borets Serghei, avocatul Gaja Alina, împuternicită în baza mandatului seria MA nr. 2097155 din 08 decembrie 2023, a reprezentantului intervenientului accesoriu Boreț Natalia, avocatul Gaja Alina, împuternicită în baza mandatului seria MA nr. 2097158 din 15 februarie 2024, în lipsa reprezentantului intervenientului accesoriu societatea cu răspundere limitată „Dak Investments", în proces de insolvabilitate, citat în mod legal, în lipsa reprezentantului intervenientului accesoriu societatea cu răspundere limitată „Leiria-Tur", citat în mod legal, în lipsa intervenientului accesoriu Boreț Olga, citată în mod legal, și în lipsa intervenientului accesoriu notarul Zara Corina, citat în mod legal

examinând în sediul instanței, în ședință de judecată publică, cauza civilă la cererea de chemare în judecată depusă de banca comercială „Comețbank" societate pe acțiuni către Borets Serghei, intervenienți accesorii societatea cu răspundere limitată „Dak Investments", în proces de insolvabilitate, societatea cu răspundere limitată „Leiria-Tur", Boreț Olga și Boreț Natalia și notarul Zara Corina privind încasarea datoriei, anularea actelor juridice, precum și compensarea cheltuitelor de judecată

C O N S T A T Ă :

Poziția, argumentele și pretențiile reclamantei.

La 14 ianuarie 2024, banca comercială „Comețbank" societate pe acțiuni a depus în Judecătoria Chișinău (sediul Centru) cerere de chemare în judecată către Borets Serghei, intervenienți accesorii societatea cu răspundere limitată „Dak Investments", în proces de insolvabilitate, societatea cu răspundere limitată „Leiria-Tur", Boreț Olga și Boreț Natalia și notarul Zara Corina privind încasarea datoriei, anularea actelor juridice, precum și compensarea cheltuitelor de judecată.

În motivarea acțiunii reclamanta a indicat că capitalul social al societății cu răspundere limitată „Dak Investments” este de 40 369,66 lei și este deținut de asociații, după cum urmează: Borets Serghei - 33,33%; Kochetkov Vladimir - 33,33%; Toleghest-Grup societate cu răspundere limitată - 33,33%.

Reclamanta afirmă că în conformitate cu contractul de credit nr. CRI-2289/CO din 3 decembrie 2018 banca comercială „Cometbank” a acordat societății cu răspundere limitată „Dak Investments” un credit în mărime de 3 000 000 lei, pe un termen de până la 28 noiembrie 2021 și dobândă de 10% anual.

De asemenea reclamanta a precizat că conform contractului de credit nr. CR1-2289/OC din 3 decembrie 2018 pârâta societatea cu răspundere limitată „Dak Investments” s-a obligat:

2.4.1. Pentru utilizarea creditului Debitorul plătește Băncii dobânda în mărime de 10 % anual.

2.4.2. Dobânda curentă se plătește lunar pe parcursul primelor 5 zile lucrătoare a lunii, atât și la scadența creditului. Suma dobânzii spre achitare se calculează de Bancă la soldul rămas la contul de împrumut, începând cu ziua eliberării creditului și până la ziua rambursării efective a creditului, dar exclusiv ziua rambursării creditului.

2.6.1 Debitorul restituie Băncii mijloacele creditare lunar, conform graficului rambursării prezentat în Anexa nr. 1 la prezentul contract.

2.6.2 Pe parcursul termenului de valabilitate a prezentului contract, Debitorul are dreptul să ramburseze și să primească suma creditului, astfel încât suma totală a datoriei să nu depășească limita maximă indicată în Anexa nr. 1 la prezentul contract. Limita minimă până la care poate fi achitat creditul se stabilește în 1 000 lei.

Reclamanta afirmă că actualmente societatea cu răspundere limitată „Dak Investments” nu execută corespunzător angajamentele asumate față de banca comercială „Cometbank” societate pe acțiuni prin contractele de credit menționate și înregistrează restanță la plățile. La 2 decembrie 2019 debitorul societatea cu răspundere limitată „Dak Investments” înregistrează restanțe la plățile curente, având datorii față de banca comercială „Cometbank” societate pe acțiuni după cum urmează:

- 954 000,00 lei - restanță la rambursarea tranșelor pentru septembrie - noiembrie 2018;

- 49 179,33 lei - restanță la achitarea dobânzii scadente;

- 49 839,12 lei - penalitate calculată conform pct. 5.1. din Contractul de credit nr. CR1-2289/OC din 3 decembrie 2018 pentru întârzierea efectuării plăților.

Reclamanta indică că executarea corespunzătoare a obligațiilor asumate de pârâtul societatea cu răspundere limitată „Dak Investments” prin Contractul de credit nr. CR1-2289/OC din 3 decembrie 2018 a fost garantată prin instituirea de asociatul în temeiul contractului de fidejusiune nr. F1-2289/1/OC din 4 decembrie 2018 încheiat cu Borets Serghei a garanțiilor personale de rambursare sub formă de fidejusiune.

Astfel prin contractul de fidejusiune nr. F1-2289/1/OC din 4 decembrie 2018 pârâtul Borets Serghei s-a obligat în mod solidar cu debitorul de a efectua plățile către reclamant pentru datoriile restante ale pârâtului societatea cu răspundere limitată „Dak Investments”, fiind stipulat în acest sens: pct. „1.2 Întru garantarea obligațiilor asumate de către debitor prin contractul de credit, fidejusorul prin prezentul Contract de fidejusiune, se obligă față de

Bancă să execute integral obligațiile Debitorului rezultate sau ce vor rezulta din Contractul de credit până la suma maximă, care includ restituirea Sumei creditului acordat în mărimea nerambursată, achitarea dobânzii aferente, sancțiunilor calculate pentru neexecutarea sau executarea necorespunzătoare a obligațiunilor de rambursare a creditului și de plată a dobânzii, recuperarea a orice cheltuieli achitate și/sau suportate de Bancă în legătură cu urmărirea silită a datoriilor rezultate din Contractul de credit, precum și recuperarea a orice prejudicii cauzate și cheltuieli de judecată aferente suportate de către Bancă, inclusiv dar fără a se limita la prejudicii și cheltuieli suportate în urma anulării, încetării, modificării și suspendării Contractului de credit. ”

Totodată, reclamanta precizează că pct. 1.1 prevede că prin contractul de credit nr. CR1-2289 din 3 decembrie 2018 Banca s-a obligat să acorde societății cu răspundere limitată „Dak Investments” un credit în sumă de 3 000 000,00 lei, numită în continuare „Suma creditului”, cu scadența la 28 noiembrie 2021.

Reclamanta mai indică că suma maximă garantată de Fidejusor constituie 3 000 000,00 lei și dobânda 10% anual la data încheierii contractelor

„Pct. 3.1. prevede că în cazul determinării de către Bancă a survenirii și continuării a unui caz de default, și la orice moment după aceasta, Banca va fi în drept să ceară executarea anticipată a Obligațiilor garantate după cum este prevăzut în Contractul de credit, și să ceară printr-o notificare scrisă îndeplinirea de către Fidejusor a Obligațiilor garantate, în tot sau în parte. în cererea Băncii adresată Fidejusorului vor fi indicate cel puțin temeiul (temeiurile) de executare, suma ce urmează a fi achitată de Fidejusor în vederea stingerii Obligațiilor garantate și termenul acordat Fidejusorului pentru executarea Obligațiilor garantate („Cererea de executare”). La primirea Cererii de executare, Fidejusorul se obligă să execute Obligațiile garantate imediat și în volum deplin în modul specificat în asemenea Cerere. ”

Reclamanta menționează că reieșind din prevederile pct. 4.1. până când părțile nu vor conveni altfel, Fidejusorul se obligă:

a) să răspundă solidar împreună cu Debitorul pentru onorarea obligațiilor stipulate în Contractul de credit;

b) să prezinte, la cererea Băncii, documentele necesare Băncii pentru efectuarea controlului asupra capacității sale de plată;

c) în termenul indicat în Cererea de executare, să plătească Băncii sumele neachitate de Debitor;

Pct. 4.2. fără acordul în scris al Băncii, Fidejusorul se obligă să nu efectueze următoarele acțiuni:

a) să-și asume sau să garanteze obligații financiare (credite, împrumuturi, garanții, fidejusiuni, datorii contractuale etc.) sau să execute obligațiile asumate până la încheierea prezentului Contract de fidejusiune în alt mod decât cel prevăzut inițial (până la încheierea prezentului Contract de fidejusiune);

b) să transmită sau să greveze cu titlu gratuit sau oneros, printr-o tranzacție sau prin mai multe tranzacții legate, bunurile proprietate a sa.”

Reclamanta relatează că având în vedere restanța admisă la executarea plăților scadente a înaintat în noiembrie 2019 și octombrie 2019 cereri de plată către fidejusor și debitor prin care a solicitat executarea solidar cu debitorul a obligațiilor de plată și achitarea

sumei de 694 936,83 conform Contractului de credit nr. CR1-2289/OC din 3 decembrie 2018, ceea ce constituire datoria la data de 13 noiembrie 2018 și anume:

- 58 936,83 lei - restanțe la plata dobânzii;

- 636 000,00 lei - restanță la rambursarea creditului, fapt pentru care banca a calcul și penalități, care vor fi concretizate la momentul plății.

Reclamanta mai afirmă că termenul acordat repetat fiind de 5 zile. Cererea de plată înaintată de reclamant nu a fost executată, iar datoria s-a majorat prin neexecutare și în continuare a obligațiilor de plată. La moment aceasta constituie deja 1 053 018,45 lei.

Reclamanta mai precizează că în conformitate cu prevederile pct. 6.2. din Contractul de credit nr. CR1-2289/OC din 3 decembrie 2018 și pct. 7.6 din contractul de fidejusiune nr. F1-2289/OC din 4 decembrie 2018 a întreprins măsurile extrajudiciare de soluționare a litigiului fiind adresate reclamații și cereri de plată pârâților, termenul de executare a căror a expirat pe 13 noiembrie 2019.

La data de 13 noiembrie 2019 pârâții nu au executat obligațiile de plată și nu au stins datoria societății cu răspundere limitată „Dak Investments" față de reclamant. De asemenea, reclamanta mai relatează că societatea cu răspundere limitată „Dak Investments" nu a achitat în mod de sine stătător datoria existentă și la moment înregistrează o restanță în mărime de 1 053 018,45 lei.

În drept, cererea de chemare în judecată înaintată de banca comercială „Comețbank" societate pe acțiuni a fost întemeiată pe prevederile art. 28, 166-168, 172, 173 din Codul de procedură civilă, art. 7, 10, 1146-1170 din Codul civil (în vigoare până la 1 martie 2019), art. 1636-1648 din Codul civil.

Suplimentar, la 26 noiembrie 2020 reclamanta banca comercială „Comețbank" societate pe acțiuni a depus cerere privind mărirea cuantumului pretențiilor.

În motivarea cererii reclamanta a indicat că potrivit extrasului anexat la materialele cauzei, reflectă că ultima rambursare a creditului s-a efectuat la 1 august 2019, iar la moment debitorul are o restanță la achitarea creditului 2 955 000,00 lei.

Reclamanta menționează că se înregistrează restanțe și la achitarea dobânzii. Conform extrasului ultima achitare a dobânzii s-a executat la 11 septembrie 2019, iar la moment debitorul are o restanță la achitarea dobânzii la contractul CRI-2289/OC de 374 136,83 lei.

Reclamanta mai precizează că pentru încălcarea termenului de rambursare a mijloacelor creditare și achitării dobânzii, debitorul plătește Băncii pentru fiecare zi de întârziere o penalitate de 0,1% de la suma neachitată, în temeiul pct. 5.1 și 5.2 din contractul nr. CR1-2289/OC. Astfel, reclamanta afirmă că conform calculelor efectuate la 24 noiembrie 2020, penalitatea calculată pentru încălcarea termenului de executare a obligațiilor pecuniare constituie 512 269,97 lei.

Astfel, reclamanta solicită încasarea în mod solidar de la societatea cu răspundere limitată „Dak Investments" și Serghei Borets în beneficiul reclamantei banca comercială „Comețbank" societate pe acțiuni a datoriei în sumă totală de 3 841 406,80 lei, precum și compensarea cheltuielilor de judecată.

Ulterior, la 16 martie 2021 reclamanta banca comercială „Comețbank" societate pe acțiuni a depus cerere privind mărirea cuantumului pretențiilor și completarea acțiunii cu pretenții accesorii.

În motivarea cererii reclamanta a indicat că debitorul are o restanță la achitarea creditului de 2 955 000,00 lei. Totodată, se înregistrează restanțe şi la achitarea dobânzii în temeiul Contractului nr. CR1-2289/OC, pct. 2.4.1 pentru utilizarea creditului Debitorul plătește Băncii dobânda în mărime de 10% anual. Astfel, reclamanta afirmă că debitorul are o restanță la achitarea dobânzii în sumă de 430 774,35 lei.

Pentru încălcarea termenului de rambursare a mijloacelor creditare şi achitării dobânzii, Debitorul plătește Bănci pentru fiecare zi de întârziere o penalitate de 0,1% de la suma neachitată, în temeiul pct. 5.1 şi 5.2 din Contractul CR1-2289/OC. Astfel, conform calculelor efectuate la data de 10 martie 2021, penalitatea calculată pentru încălcarea termenului de executare a obligaților pecuniare constituie 762 539,32 lei.

Reclamanta precizează că în temeiul pct. 4.1 și 4.2 din Contractul nr. CR1-2289/OC, în cazul constatării Cazului de solicitare a rambursării anticipate, Banca are dreptul în mod unilateral prin notificarea Debitorului, de a declara toate obligațiile de plată ale Debitorului scadente imediat, și să urmărească garanțiile stabilite în modul prevăzut de legislația în vigoare.

Reclamanta menționează că executarea corespunzătoare a obligaților asumate de către pârâtul societatea cu răspundere limitată „Dak Investments" a fost garantată prin Contractul de fidejusiune nr. F1-2289/1/OC din 4 decembrie 2018, încheiat cu Serghei Borets. Prin Contractul de fidejusiune nr. F1-2289/1/OC din 4 decembrie 2018, pct. 1.2. întru garantarea obligațiilor asumate de către Debitor prin Contractul de credit, Fidejusorul, prin prezentul Contract de fidejusiune, se obligă față de Bancă să execute integral obligațiile Debitorului rezultate sau ce vor rezulta din Contractul de credit până la suma maximă.

Reclamanta a mai relatat că în temeiul deciziei Curții de Apel Chișinău nr. 2r-574/20 din 5 mai 2020, s-au aplicat măsuri de asigurare a acțiunii în cauza civilă banca comercială „Comețbank" societate pe acțiuni în contradictoriu cu Borets Serghei și societatea cu răspundere limitată „Dak Investments".

Reclamanta indică că la 7 septembrie 2020, prin demersul nr. 07/1323 s-a solicitat executorului judecătoresc de a verifica dacă Borets Serghei şi-a înstrăinat bunurile imobile în perioada 1 iunie 2019 până în prezent. În urma adresării din 24 septembrie 2020, nr. 11-34/19834/2020, a executorului judecătoresc Vlad Zaporojan, I.P. Agenția Servicii Publice a expediat copiile actelor în temeiul cărora bunurile deținute cu drept de proprietate de către Borets Serghei au fost înstrăinate în perioada 1 iulie 2019 – prezent. Astfel, dreptul de proprietate asupra încăperii cu nr. cadastral 0100204.464.05.092 din mun. Chișinău, str. Alessandro Bernardazzi 79, ap. 92 a fost radiat în baza Acordului de rezoluțiune nr. 3370 din 15 noiembrie 2019, iar Construcția și terenul cu nr. cadastral 0100210.152 și 0100210.152.01 din mun. Chișinău, str. Drumul Viilor 23, cota parte de 1/2, a fost înstrăinată în baza Contractului de donație nr. 3093 din 19 octombrie 2019, având ca Donatar fiica pârâtului.

Reclamanta consideră că actele respective sunt fictive având menirea să creeze o aparență juridică pentru terți și implică o neconcordanță intenționată între voința reală şi voința declarată, care are ca scop ducerea în eroare a terților. Mai consideră reclamanta că atât Contractul de donație nr. 3093 din 19 octombrie 2019, cât şi Acordul de rezoluțiune nr. 3370 din 15 noiembrie 2019 sunt pasibile de a fi lovite de nulitate absolută, iar scopul acestora fiind eschivarea lui Serghei Borets de la executarea obligațiilor pe care le are față de banca comercială „Comețbank" societate pe acțiuni.

Reclamanta precizează că conform contractului de fidejusiune nr. F1-2289/1/OC din 4 decembrie 2018: pct. 1.2 întru garantarea obligaților asumate de către Debitor prin Contractul de credit, Fidejusorul, prin prezentul Contract de fidejusiune, se obligă față Bancă să execute integral obligațiile Debitorului rezultate sau ce vor rezulta din Contractul de credit până la suma maximă, care includ restituirea sumei creditului acordat în mărimea nerambursată, achitarea dobânzii aferente, sancțiunilor calculate pentru neexecutarea sau executarea necorespunzătoare a obligațiunilor de rambursare a creditului şi de plată a dobânzii, recuperarea a orice cheltuieli achitate şi/sau suportate de Bancă în legătură cu urmărirea silită a datoriilor rezultate din Contractul de credit, precum şi recuperarea a orice prejudicii cauzate şi cheltuieli de judecată aferente suportate de către Bancă, inclusiv dar fără a se limita la prejudicii şi cheltuieli suportate în urma anulării, încetării, modificări şi suspendării Contractului de credit.

Reclamanta mai indică că în temeiul pct. 4.2. din același Contract: Fără acordul în scris al Bănci, Fidejusorul se obligă să nu efectueze următoarele acțiuni:

a) să-şi asume sau să garanteze obligații financiare (credite, împrumuturi, garanții, fidejusiuni, datorii contractuale etc.) sau să execute obligațiile asumate până la încheierea prezentului Contract de fidejusiune în alt mod decât cel prevăzut inițial (până la încheierea prezentului Contract de fidejusiune);

b) să transmită sau să greveze cu titlu gratuit sau oneros, printr-o tranzacție sau prin mai multe tranzacții legate, bunurile proprietate a sa.

Reclamanta afirmă că Borets Serghei nu a solicitat niciodată, iar banca comercială „Cometbank" societate pe acțiuni nu i-a eliberat niciun acord privind transmiterea sau grevarea cu titlu gratuit sau oneros, printr-o tranzacție sau prin mai multe tranzacții legate, bunurile proprietate a sa. Prin urmare, reclamanta conchide că Borets Serghei a dat dovadă de rea-credință în acțiunile sale, fiind protagonistul mai multor încălcări ale dispozițiilor legale, printre care: art. 9; art. 10, alin. (1); art. 13 din Codul civil.

Astfel, actul juridic încheiat fără intenția de a produce efecte juridice (actul juridic fictiv) este lovit de nulitate absolută, deoarece în cazul acestui act lipsește unul din elementele definitorii ale actului juridic consfințit în art. 312 din Codul civil – intenția de a da naștere, modifica, sau stinge drepturi și obligații civile. Reclamanta reiterează că manifestarea de voință în cazul actului juridic fictiv este falsă şi are ca scop inducerea în eroare a altor persoane, creând aparența existenței actului juridic în realitate.

În final, reclamanta banca comercială „Cometbank" societate pe acțiuni solicită:

- încasarea de la pârâtul Berets Serghei în beneficiul reclamantei banca comercială „Cometbank" societate pe acțiuni a datoriei în sumă totală de 4 148 313,67 lei;
- anularea acordului de rezoluțiune nr. 3370 din 15 noiembrie 2019 și a contractului de donație nr. 3093 din 19 octombrie 2019;
- și compensarea cheltuielilor de judecată.

Poziția, argumentele și solicitările pârâtului Borets Serghei.

Pe parcursul examinării cauzei pârâtul Borets Serghei a depus referință pe marginea cererii de chemare în judecată depusă de banca comercială „Cometbank" societate pe acțiuni prin care a solicitat respingerea acțiunii ca fiind neîntemeiată.

În motivarea referinței pârâtul a indicat că la 3 decembrie 2018, între banca comercială „Cometbank" societate pe acțiuni și societatea cu răspundere limitată „Dak

Investments” a fost încheiat Contractul de Credit nr. CR1-2289/OC, potrivit căruia Banca a acordat debitorului un credit în sumă de 3 000 000 lei. Totodată, la 4 decembrie 2018, între Borets Serghei și banca comercială „Comețbank” societate pe acțiuni a fost încheiat Contractul de fidejusiune nr. F1-2289/OC, potrivit căruia, suma maximă garantată de Fidejusor constituie 3 000 000 lei și dobânda 10% anual la data încheierii contractelor.

Astfel, pârâtul afirmă că în baza contractelor menționate *supra,* reclamantul banca comercială „Comețbank” societate pe acțiuni a solicitat încasarea de la Serghei Borets în beneficiul reclamantei a datoriei în sumă totală de 4 148 313,67 lei și a cheltuielilor de judecată sub forma taxei de stat în mărime de 50 000 lei.

Pârâtul atrage atenția instanței de judecată că față de societatea cu răspundere limitată „Dak Investments”, care a contractat creditul de la banca comercială „Comețbank” societate pe acțiuni a fost intentat procesul de insolvabilitate prin Hotărârea Judecătoriei Chișinău (sediul Central) nr. 2i-545/20 din 4 decembrie 2020.

În acest sens, pârâtul remarcă că așa cum rezultă din materialele dosarului, creanța reclamantei banca comercială „Comețbank” societate pe acțiuni a fost validată integral în tabelul definitiv al creanțelor creditorilor societatea cu răspundere limitată „Dak Investments” (f.d. 135).

Astfel, potrivit informațiilor din Tabelul definitiv al creanțelor împotriva patrimoniului debitorului societatea cu răspundere limitată „Dak Investments”, au fost validate următoarele creanțe ale creditorului banca comercială „Comețbank” societate pe acțiuni:

Creanță chirografară de rangul V, în mărime de 3 310 257,67 lei (ce rezultă din Contractul de credit nr. CR1-2289/OC din 3 decembrie 2018);

Creanță chirografară de rangul VI, în mărime de 535 352,55 lei (ce rezultă din Contractul de credit nr. CR1-2289/OC din 3 decembrie 2018).

Aplicând prevederile legale incidente cauzei la circumstanțele faptice, pârâtul constată că reclamanta s-a adresat în instanța de insolvabilitate în procedura de insolvabilitate intentată față de societatea cu răspundere limitată „Dak Investments” cu o cerere de admitere a creanțelor (care are statutul unei cereri de chemare în judecată veritabile) prin care a solicitat validarea creanțelor în baza acelorași contracte, iar creanțele în cauză au fost validate integral în tabelul definitiv consolidat al creanțelor, având efectul unei hotărâri judecătorești definitive și irevocabile.

Pârâtul menționează că acest lucru este stabilit cu putere de lucru judecat în încheierea Judecătoriei Chișinău (sediul Centru) nr. 2-451/2020 din 17 martie 2021, devenită irevocabilă prin neatacare. în încheierea menționată, instanța reține: „Potrivit tabelului definitiv al creanțelor creditorilor împotriva patrimoniului debitorului societatea cu răspundere limitată „Dak Investments”, se confirmă că instanța de insolvabilitate a validat creanța creditorului Banca Comercială „Comerțbank” societate pe acțiuni, conform contractului de credit CRI- 2289OC din 3 decembrie 2018, față de patrimoniul debitorului societatea cu răspundere limitată „Dak Investments” în mărime de 3 841 0680 lei”.

Pârâtul mai precizează că subrogația este un mod de plată, creanța creditorului inițial fiind îndestulată ca urmare a subrogației. Ca urmare a subrogării, locul creditorului este luat, într-un anume raport juridic, de către o altă persoană, și anume, de către persoana care a plătit în locul debitorului. Prin această înlocuire (substituire), noul creditor va beneficia de

toate drepturile pe care creditorul inițial le avea împotriva debitorului; va dobândi, prin urmare, atât dreptul principal de creanță, cât și toate drepturile accesorii, care includ, după caz, și garanțiile aferente creanței.

Totodată, reieșind din circumstanțele relevate și anume că creanța reclamantului a fost validată în tabelul definitiv al creanțelor, pârâtul accentuează că reclamanta nu mai deține dreptul de a-și înainta cerințele sale similare față de fidejusor, întrucât acest drept a fost pierdut odată cu validarea creanței sale în cadrul procesului de insolvabilitate intentat față de societatea cu răspundere limitată „Dak Investments", care a și fost inclusă în tabelul definitiv al creanțelor.

Or, precum a fost reținut ante, în temeiul art. 143 alin. (8) din Legea insolvabilității, consemnarea judecătorului în tabelul definitiv consolidat al creanțelor are efectul unei hotărâri judecătorești definitive și irevocabile pentru toate creanțele validate, conform valorii și rangului lor, precum și pentru debitor, administrator/lichidator și pentru toți creditorii chirografari și creditorii garantați. Prin urmare, pârâtul conchide că reclamanta nu mai deține dreptul de a-și înainta creanța sa de încasare din contul fidejusorului.

Astfel, pârâtul afirmă că reclamantul era lipsită de dreptul de a mai înainta o acțiune de încasare de la Borets Serghei, în calitatea sa de fidejusor, a aceleiași sume care a fost validată de către instanța de insolvabilitate și inclusă în tabelul definitiv al creanțelor deoarece reclamanta a optat pentru această modalitate de executare a creanței. Or, reclamanta optând pentru modalitatea de executare a dreptului său prin înaintarea unei cereri de admitere a creanțelor în instanța de insolvabilitate în sumă nominalizată, care a fost admisă și inclusă în tabelul definitiv al creanțelor față de patrimoniul societății cu răspundere limitată „Dak Investments", fidejusorul este lipsit de posibilitatea exercitării dreptului de regres.

În același context, pârâtul atrage atenția asupra faptului că fidejusorul debitorului societatea cu răspundere limitată „Dak Investments", pentru asigurarea regresului său are un drept de garanție sub aspectul concurării la masa credală a debitorului insolvabil pentru a face posibilă realizarea garanției sale, pe când în cazul dat, acesta a fost lipsit de această posibilitate prin validarea creanței reclamantului în cadrul procesului de insolvabilitate intentat față de societatea cu răspundere limitată „Dak Investments".

Pârâtul afirmă că aceste raționamente reies din interpretarea prevederilor art. 46 din Legea insolvabilității, și anume că fidejusorul poate înainta creanțele pe care acesta ar putea să le aibă din executarea creanțelor creditorului pe viitor față de debitorul aflat în proces de insolvabilitate numai dacă creditorul nu a înaintat creanțele sale în procesul de insolvabilitate.

În alți termeni, reclamanta optând în mod neechivoc pentru validarea creanței sale în cadrul procedurii de insolvabilitate, fiind conștient că astfel privează pârâtul în calitate de fidejusor de posibilitatea sa de a se întoarce cu acțiune de regres, a creat un impediment procesual pârâtului de înainta o eventuală acțiune în regres.

Respectiv, pârâtul consideră că la momentul depunerii cererii de validare a creanței de către reclamant în procedura de insolvabilitate, reclamantul a privat pârâtul de posibilitatea oferită prin lege de a înainta acțiune de regres față de debitorul principal: societatea cu răspundere limitată „Dak Investments".

Pârâtul reiterează că are calitatea de Fidejusor - persoană fizică în cadrul raportului juridic litigios, pe când societatea cu răspundere limitată „Dak Investments", deși a fost

încetat procesul față de acesta, totuși continuă să aibă calitatea de debitor în cadrul raportului juridic litigios, având în vedere că anume societatea cu răspundere limitată „Dak Investments” a contractat în mod direct creditul.

Pârâtul invocă că reclamanta a indicat că debitorul Serghei Borets are o restanță la achitarea creditului de 2 955 000 lei și o restanță la achitarea dobânzii de 430 774,35 lei. De asemenea, s-a invocat că pentru încălcarea termenului de rambursare a mijloacelor creditare și achitării dobânzii, debitorul plătește Băncii pentru fiecare zi de întârziere o penalitate de 0,1% de la suma neachitată. Astfel, conform calculelor efectuate la data de 10 martie 2021, penalitatea calculată pentru încălcarea termenului de executare a obligațiilor pecuniare constituie 762 539,32 lei.

În acest sens, pârâtul menționează că potrivit pct. 5.1. din Contractul de credit: „Pentru încălcarea termenului de rambursare a mijloacelor creditare, Debitorul plătește Băncii pentru fiecare zi de întârziere o penalitate în mărime de 0,1 procente de la suma neachitată”.

În condițiile în care Contractul de credit a fost preformulat de către banca comercială „Cometbank” societate pe acțiuni, pârâtul atragea atenția instanței de judecată că această clauză este una standard, în conformitate cu 712 alin. (1) Cod civil.

Astfel, consideră că cuantumul acestei penalități este excesiv, ori observă că la data depunerii cererii privind mărirea cuantumului pretențiilor și completarea acțiunii cu pretenții accesorii, penalitatea a fost calculată în sumă de 762 539,32 lei, pe când suma creditului a fost 3 000 000 lei. Observă astfel că penalitatea indicată prejudiciază disproporționat interesele Debitorului și, în consecință, a fidejusorului.

În acest sens, pârâtul mai indică că această clauză a fost introdusă în Contractul de credit încheiat cu societatea cu răspundere limitată „Dak Investments”. Totuși, penalitatea prevăzută prin această clauză se solicită a fi încasată de la fidejusorul Serghei Borets.

Reieșind din cele menționate, pârâtul consideră că solicitarea de a încasa această sumă de la fidejusorul Serghei Borets este neîntemeiată.

Totuși, pârâtul afirmă că așa cum reiese din materialele cauzei și pretențiile reclamantei, pentru fidejusor, pârâtul Borets Serghei, dobânzile și penalitățile continuat să se calculeze, fapt ce contravine dispozițiilor legale.

În speță, pârâtul conchide că contrar celor menționate, pentru fidejusorul Borets Serghei, reclamanta a continuat să calculeze dobânzi și penalități inclusiv după intentarea procesului de insolvabilitate, așa cum rezultă din ultima cerere de mărire a cuantumului pretențiilor. Astfel, acest fapt încălcând flagrant drepturile fidejusorului.

Pârâtul afirmă că aceste circumstanțe justifică în mod suplimentar netemeinicia solicitării reclamantei de a încasa datoria în sumă totală de 4 148 313,67 lei de la fidejusorul Serghei Borets.

Pârâtul precizează că după cum a arătat în acest capitol, fidejusiunea a încetat, iar pârâtul Serghei Borets nu datorează nici o sumă de bani reclamantului, atrage atenția instanței că sumele calculate și solicitate sunt incorecte și pretenția de încasare a acestora urmează a fi respinsă ca neîntemeiată.

Cu referire la solicitarea reclamantei privind nulitatea actelor, pârâtul indică că clauza de inalienabilitate (supusă notării în registru) poate fi stipulată într-un contract prin care o persoană (înstrăinătorul) transmite cu drept de proprietate unei alte persoane (dobânditorul)

un bun, stipulând expres, din cauza unui interes serios și legitim, că dobânditorul nu poate înstrăina bunul pe un anumit termen.

Însă, pârâtul precizează că având în vedere că la caz, clauza de la pct. 4.2. se conține într-un Contract de fidejusiune, a cărui natură juridică diferă de situația expusă în punctul anterior, rezultă că clauza 4.2. lit. b) nu este o clauză de inalienabilitate în sensul art. 506 Cod civil.

Respectiv, pârâtul consideră că situația din speță nu se atribuie la unica excepție prevăzută de legislația în vigoare care permite instituirea unei astfel de clauze de inalienabilitate.

În aceeași ordine de idei, pârâtul menționează că potrivit Comentariului Codului civil cu privire la această normă: 1. Conform acestei dispoziții nu va produce efecte juridice (va fi nulă) acea clauză contractuală standard care prin derogare de la principiul bunei- credințe prejudiciază disproporționat cealaltă parte a contractului. în acest articol este stabilit încă un mecanism de protecție a drepturilor celeilalte părți de abuzurile părții care folosește clauze contractuale standard. Aici încă o dată se menționează principiului exercitării drepturilor civile în conformitate cu principiu! bunei credințe. 2. Trebuie de menționat că în acest articol se vorbește concomitent despre principiul bunei credințe (alin. (1)) și principiul echității (alin. (2) și (3)). Așa cum regula generală și efectele nerespectării acesteia sunt stabilite în alin. (1) trebuie de considerat că și alin. (2) și (3) care vin să completeze dispozițiile alin. (1) vor trebui interpretate în sensul că se referă la regulile cu privire la buna-credință. 3. în conformitate cu prevederile alin. (2) se va considera că o clauză contractuală standard prejudiciază disproporționat cealaltă parte a contractului în cazul în care: (a) nu este compatibilă cu principiile esențiale ale reglementărilor de la care derogă. Această dispoziție se aplică în cazul în care o clauză contractuală generală derogă de la principiile esențiale ale unei norme cu caracter dispozitiv. Vor fi considerate principii esențiale; (b) limitează drepturile și obligațiile esențiale care rezultă din natura contractului ale celeilalte părți în așa măsură încât apare riscul că nu va putea fi atins scopul contractului. Spre exemplu în contractul de vânzare-cumpărare cumpărătorul stipulează un termen nerezonabil de lung în interiorul căruia urmează să fie achitat prețul fapt care apropie acest contract de un contract de locațiune. (c) conținutul acestei clauze nu este clar sau nu poate fi înțeles.

Ținând cont de cele relatate, pârâtul afirmă că clauza 4.2. lit. b) din Contractul de fidejusiune care interzice fidejusorului să transmită sau să greveze cu titlu gratuit sau oneros, printr-o tranzacție sau mai multe tranzacții, bunurile sale nu este compatibilă cu legislația Republicii Moldova, precum și cu principiile și bunele moravuri. Această clauză, pe lângă faptul că este o clauză standard inechitabilă, de asemenea limitează capacitatea de exercițiu a fidejusorului Serghei Borets.

Așadar, pârâtul precizează că clauza 4.2. lit. b din Contractul de fidejusiune care interzice fidejusorului să transmită sau să greveze cu titlu gratuit sau oneros, este nulă, or aceasta contravine normelor imperative prevăzute de lege și menționate mai sus, precum și ordinii publice și bunelor moravuri.

Totodată, pârâtul mai menționează că pretenția reclamantului cu privire la constatarea nulității Acordului de rezoluțiune a Contractului de vânzare-cumpărare cu achitarea în rate nr. 1485 din 11 mai 2018 nu este un act de înstrăinare a bunului imobil. În acest sens, statuează că potrivit pct. (2) din Acordul de rezoluțiune, „părțile reziliază contractul, având

drept motiv neîndeplinirea de către Cumpărător a obligației de achitare a Prețului de vânzare conform contractului menționat supra [...]”.

Astfel, pârâtul indică că Acordul de rezoluțiune nu poate fi interpretat ca un act de înstrăinare a bunului imobil din patrimoniu, ori așa cum rezultă chiar din conținutul acestuia Cumpărătorul, Borets Natalia, nu și-a executat obligația de a achita integral prețul pentru bunul imobil cumpărat, din care cauză, s-a aplicat principiul *restitutio in integrum.* Prin urmare, acest act este perfect valabil și nu este pasibil de a fi constatat ca fiind nul de către instanța de judecată.

Așadar, pârâtul relatează că este inadmisibilă alegația reclamantului precum că pârâtul Serghei Borets ar fi încheiat Acordul de rezoluțiune cu intenția de a-și micșora patrimoniul, Acord care nici măcar nu a fost încheiat de către acesta, dar și care nu poate fi considerat un act de înstrăinare, așa cum incorect indică banca comercială „Cometbank” societate pe acțiuni, și care este valabil, având în vedere dreptul de rezoluțiune al părților.

Mai mult decât atât, actul a cărui rezoluțiune a fost declarată, este un contract de vânzare-cumpărare cu achitarea în rate, astfel încât este cert faptul că în asemenea contracte, dreptul de rezoluțiune constituie o modalitate suplimentară de asigurare a achitării prețului de către Cumpărător.

Cu privire la pretenția reclamantei de a constata nulitatea contractului de donație din 19 octombrie 2019, pârâtul remarcă că în virtutea principiului libertății contractuale, Serghei Borets era în drept să încheie acest act juridic, neavând careva restricții legale asupra bunurilor imobile respective, și exercitându-și în mod corespunzător drepturile garantate de lege.

Astfel, cauza contractului de donație este valabilă și licită, or, bunurile imobile ce au constituit obiecte ale contractelor de donație contestate a fost transmis în proprietate donatarului, care și-a înregistrat dreptul de proprietate în modul stabilit de legislația în vigoare în Registrul bunurilor imobile. De asemenea, aceste contracte au fost încheiate în corespundere cu voința părților, care fiind prezente în fața notarului au declarat că conștientizează acțiunile lor, și doresc încheierea contractelor în vederea producerii efectelor juridice.

Astfel, pentru a arăta existența și valabilitatea cauzei, pârâtul consideră necesar să releve care sunt elementele cauzei actului juridic și condițiile de valabilitate, făcând totodată trimitere la speța în cauză.

Așadar, prin cauză (scop) a actului juridic, înțelegem obiectivul urmărit la încheierea actului juridic civil, acel interes pe care autorul (părțile) actului juridic caută să-l satisfacă. în acest context, conform comentariului Codului civil, cauza actului juridic civil constă din două elemente: elementul obiectiv și elementul subiectiv.

În acest context, pârâtul menționează că elementul obiectiv constă în scopul imediat, direct, numit și scopul obligației, este abstract și invariabil în cadrul unei anumite categorii de acte juridice civile. Scopul imediat este: considerarea (reprezentarea mintală) a contraprestației cocontractantului - în contractele sinalagmatice cu titlu oneros; considerarea remiterii bunului - în actele reale; intenția de a gratifica - în contractele cu titlu gratuit, considerarea unei împrejurări viitoare și incerte de care depinde survenirea efectelor - în contractele aleatorii.

Astfel, scopul imediat al Contractului de donație încheiat între Serghei Borets și Boreț Olga, constă în intenția Donatorului de a gratifica Donatarul, care este fiica acestuia.

Totodată, elementul subiectiv al cauzei, constă în scopul mediat, numit și scopul actului juridic, este concret și variabil de la act la act juridic și de la persoană la persoană. Scopul mediat este motivul determinant al încheierii actului juridic civil și se referă sau la însușirile unei prestații sau la calitățile unei persoane.

Pârâtul mai precizează că este evident motivul pentru care Donatorul, în calitate de tată, au transmis cu drept de proprietate Donatarei, fiicei lui, bunurile care constituie obiecte ale contractului de donație în litigiu, iar această transmitere are la bază anume calitatea persoanei față de care s-a materializat intenția de a gratifica, și anume calitate de fiică a Donatorului, fapt ce arată suplimentar că nu poate fi pusă la îndoială existența cauzei la încheierea contractului de donație.

De asemenea, pârâtul statuează că Contractul de donație nu poate fi declarat nul, ori acesta a fost încheiat de Serghei Borets în calitate de donatar, și fiica acestuia, în calitate de Donatar, astfel încât donatorul și-a onorat obligația naturală prevăzută la art. 778 alin. (2) lit. b) Cod civil.

Astfel, pârâtul afirmă că nu poate fi pusă în discuție problema scopului pentru care au fost donate bunurile respective, fiicei, odată ce Pârâtul, în calitate de părinte, într-un mod de bună-credință dorește să asigure viitorul fiicei sale, astfel încât nu poate fi pusă la îndoială legalitatea Contractului de donație menționat mai sus.

Mai mult, pârâtul reiterează că bunurile imobile ce fac obiectul actelor juridice a căror nulitate se solicită a fi constatată aparțin cu drept de proprietate unor persoane terțe care sunt de bună-credință.

Poziția, argumentele și solicitările intervenientului accesoriu Boreț Natalia.

Pe parcursul examinării cauzei intervenientul accesoriu Boreț Natalia a depus referință pe marginea cererii de chemare în judecată depusă de banca comercială „Comețbank” societate pe acțiuni prin care a solicitat respingerea acțiunii ca fiind neîntemeiată.

Intervenientul accesoriu indică că solicitările reclamantei privind nulitatea acordului de rezoluțiune nr. 3370 din 15 noiembrie 2019, așa cum reclamanta nu a probat circumstanțele invocate.

Suplimentar, intervenientul accesoriu mai indică că prezentul acord nu este un act de înstrăinare a bunului imobil.

Astfel, intervenientul accesoriu menționează că acordul de rezoluțiune nu poate fi interpretat ca un act de înstrăinare a bunului imobil din patrimoniu, ori așa cum rezultă chiar din conținutul acestuia, Cumpărătorul, Borets Natalia, nu şi-a executat obligația de a achita integral prețul pentru bunul imobil cumpărat, din care cauză, s-a aplicat principiul *restitutio in integrum*. Prin urmare, acest act este perfect valabil şi nu este pasibil de a fi constatat ca fiind nul de către instanța de judecată.

Așadar, intervenientul accesoriu precizează că este inadmisibilă alegația reclamantului precum că acest Acord de rezoluțiune a fost încheiat cu intenția de a-și micșora patrimoniul, or acesta nu poate fi considerat un act de înstrăinare, aşa cum incorect indică banca comercială „Comețbank” societate pe acțiuni, și care este valabil, având în vedere dreptul de rezoluțiune al părților.

Mai mult decât atât, actul a cărui rezoluțiune a fost declarată, este un contract de vânzare- cumpărare cu achitarea în rate, astfel încât este cert faptul că în asemenea contracte, dreptul de rezoluțiune constituie o modalitate suplimentară de asigurare a achitării prețului de către Cumpărător.

În altă ordine de idei, intervenientul accesoriu remarcă că alegația reclamantului cu privire la faptul că actul este fictiv este caducă, așa cum după intrarea în vigoare a Legii de modernizare a Codului civil la data de 1 martie 2019, în legislația civilă nu se mai reglementează de act juridic fictiv, ci doar de act juridic simulat.

Menționează că Acordul de rezoluțiune nu poate fi un act juridic simulat, aşa cum acesta a produs toate efectele juridice prevăzute de lege și de natura acestuia, și anume prestațiile executate de fiecare parte au fost restituite.

Astfel, ca efect al Acordului de rezoluțiune, bunul imobil cu nr. cadastral 0100204.464.05.092 situat în str. Alessandro Bernardazzi nr. 79, a revenit în proprietatea Vânzătorului, iar obligațiile pecuniare ale Vânzătorului față de Cumpărător au fost stinse.

Intervenientul accesoriu afirmă că legislația prevede clar că simulația urmează a fi dovedită de persoana care o invocă, în speță, banca comercială „Cometbank" societate pe acțiuni nu a prezentat instanței nici o probă care ar demonstra ca Acordul de rezoluțiune nr. 3370 din 15 noiembrie 2019 ar fi un act juridic simulat.

Poziția participanților la proces expusă în ședința de judecată.

În ședința de judecată, reprezentantul reclamantei banca comercială „Cometbank" societate pe acțiuni, Guceac Ion a susținut cererea de chemare în judecată pe motivele de fapt și de drept indicate, solicitând admiterea acesteia.

În ședința de judecată, reprezentantul pârâtului Borets Serghei, și a intervenientului accesoriu Boreț Natalia, avocatul Gaja Alina a pledat pentru respingerea acțiunii ca fiind neîntemeiată.

În ședința de judecată, intervenienții accesorii nu s-au prezentat din motive necunoscute instanței, procedura de citare fiind legal îndeplinită.

Aprecierea instanței de judecată.

Audiind reprezentantul reclamantei asupra acțiunii înaintate, studiind materialele dosarului, verificând argumentele expuse de reclamantă, instanța de judecată ajunge la concluzia de a admite parțial cererea de chemare în judecată depusă de banca comercială „Cometbank" societate pe acțiuni, pentru următoarele considerente.

Potrivit dispoziţiilor art. 130 alin. (1) Codul de procedură civilă, instanţa judecătorească apreciază probele după intima ei convingere, bazată pe cercetarea multe aspectuală, completă, nepărtinitoare şi nemijlocită a tuturor probelor din dosar în ansamblul şi interconexiunea lor, călăuzindu-se de lege.

În temeiul art. 240 alin. (1) Codul de procedură civilă, la deliberarea hotărârii, instanţa judecătorească apreciază probele, determină circumstanţele care au importanţă pentru soluţionarea pricinilor, care au fost sau nu stabilite, caracterul raportului juridic dintre părţi, legea aplicabilă soluţionării pricinii şi admisibilitatea acţiunii.

Conform art. 239 Codul de procedură civilă, hotărârea judecătorească trebuie să fie legală şi întemeiată. Instanţa îşi întemeiază hotărârea numai pe circumstanţele constatate nemijlocit de instanţă şi pe probele cercetate în şedinţă de judecată.

Înscrisurile cauzei denotă că la 3 decembrie 2018 între banca comercială „Cometbank" societate pe acțiuni, în calitate de creditor și societatea cu răspundere limitată „Dak Investments", în calitate de debitor au încheiat contractul de credit nr. CR1-2289/OC (Vol. I, f.d. 14-16).

Potrivit pct. 1.1 și 2.1.1 al contractului de credit nr. CR1-2289/OC din 3 decembrie 2018, banca a acordat debitorului, iar debitorul a primit suma de 3 000 000 lei. Creditul a fost acordat până la data de 28 noiembrie 2021.

Totodată, potrivit pct. 2.4.1 al contractului de credit nr. CR1-2289/OC din 3 decembrie 2018, pentru utilizarea creditului debitorul plătește băncii dobânda în mărime de 10 % anual.

Ulterior, la 4 decembrie 2018 între banca comercială „Cometbank" societate pe acțiuni, în calitate de creditor și Borets Serghei, în calitate de fidejusor au încheiat contractul de fidejusiune nr. F1-2289/OC (Vol. I, f.d. 18-19).

Potrivit pct. 1.2 al contractului de fidejusiune nr. F1-2289/OC din 4 decembrie 2018, întru garantarea obligațiilor asumate de către debitor prin contractul de credit, fidejusorul prin prezentul contract de fidejusiune s-a obligat față de bancă să execute integral obligațiile debitorului rezultate sau ce vor rezulta din contractul de credit până la suma maximă, care includ restituirea sumei creditului acordat în mărimea nerambursată, achitarea dobânzii aferente, sancțiunilor calculate pentru neexecutarea sau executarea necorespunzătoare a obligațiunilor de rambursare a creditului și de plată a dobânzii, recuperarea a orice cheltuieli achitate și/sau suportate de bancă în legătură cu urmărirea silită a datoriilor rezultate din contractul de credit, precum și recuperarea a orice prejudicii cauzate și cheltuieli de judecată aferente suportate de către bancă, inclusiv dar fără a se limita la prejudicii și cheltuieli suportate în urma anulării, încetării, modificării și suspendării contractului de credit.

Totodată, potrivit pct. 5.1 al contractului de fidejusiune nr. F1-2289/OC din 3 decembrie 2018, în caz de neachitare de către fidejusor în termen și în volum deplin a sumelor obligațiilor garantate de către bancă, acesta va plăti o penalitate de 0,15% pe zi din suma obligațiilor garantate datorată, începând cu a doua zi după expirarea termenului de executare indicat în cererea de executare înaintată de către bancă fidejusorul, și va acoperi, suplimentar la sumele încasate cu titlu de penalitate, prejudiciul cauzat băncii.

În vederea soluționării litigiului pe care amiabilă, la 6 noiembrie 2019 reclamanta banca comercială „Cometbank" societate pe acțiuni a înaintat în adresa societății cu răspundere limitată „Dak Investments" și lui Borets Serghei o cerere de executare a obligațiilor asumate (f.d. 24).

Reclamanta constatând lipsa diligenței de a executa obligațiile asumate a promovat în justiție o acțiune cu privire la încasarea datoriei.

Cu referire la pretențiile reclamantei banca comercială „Cometbank" societate pe acțiuni, privind încasarea datoriei în sumă de 3 845 610,22 lei, instanța de judecată a stabilit următoarele.

La 15 noiembrie 2018, Parlamentul Republicii Moldova a adoptat Legea nr. 133, privind modernizarea Codului civil și modificarea unor acte legislative, prin care au fost operate mai multe modificări la Codul Civil.

Legea nr. 133 din 15 noiembrie 2018, privind modernizarea Codului civil și modificarea unor acte legislative, a intrat în vigoare la 1 martie 2019, dată la care Codul Civil a fost republicat.

Instanța de judecată a stabilit că actele juridice în baza cărora se pretinde încasarea datoriei au fost încheiate la 3 și 4 decembrie 2018, adică anterior adoptării și intrării în vigoare a Legii nr. 133 din 15 noiembrie 2018, situație ce denotă că prezentului litigiu îi sunt aplicabile prevederile legii civile în redacția în vigoare la data instituirii raportului juridic obligațional, adică în vigoare la data instituirii raportului juridic obligațional.

Potrivit art. 1236 alin. (1) Cod civil (în redacția în vigoare la data instituirii raportului juridic obligațional), prin contractul de credit bancar, o bancă (creditor) se obligă să pună la dispoziția unei persoane (debitor) o sumă de bani (credit), iar debitorul se obligă să restituie suma primită şi să plătească dobânda şi alte sume aferente prevăzute de contract.

Raportând norma legală enunțată anterior la materialele cauzei, instanța de judecată a stabilit că calificarea raportului material litigios dintre părți în temeiul normelor juridice ce guvernează contractul, pornind de la natura prestațiilor esențiale ale reclamantei banca comercială „Comețbank” societate pe acțiuni, urmează a fi încadrate, potrivit răspunderii civile contractuale.

Astfel, din conținutul art. 1236 alin. (1) Cod civil, reiese că contractul de credit este un contract sinalagmatic (bilateral). Considerente din care, contractele de credit încheiate dau naștere unor obligații reciproce și interdependente pentru ambele părți contractante: creditorul banca comercială „Comețbank” societate pe acțiuni s-a obligat să pună la dispoziția debitorului sumele de bani convenite conform contractului de credit nr. CR1-2289/OC din 3 decembrie 2018, iar debitorul la rândul său și-a asumat obligația de a restitui suma de bani primită, precum și alte sume aferente prevăzute de contractul de credit.

Astfel, potrivit pct. 1.1 și 2.1.1 al contractului de credit nr. CR1-2289/OC din 3 decembrie 2018, banca a acordat debitorului, iar debitorul a primit suma de 3 000 000 lei. Creditul a fost acordat până la data de 28 noiembrie 2021.

Prezenta cererea de chemare în judecată depusă de reclamanta banca comercială „Comețbank” societate pe acțiuni este înaintată ca urmare a manifestării unui comportament pasiv din partea pârâtului.

Inițial, la 14 ianuarie 2020, banca comercială „Comețbank” societate pe acțiuni a depus în Judecătoria Chișinău (sediul Centru) cerere de chemare în judecată către societatea cu răspundere limitată „Dak Investments”.

Ulterior, reclamanta banca comercială „Comețbank” societate pe acțiuni a concretizat cererea de chemare în judecată sub aspectul subiecților procesuali, formulând solicitări împotriva fidejusorului Borets Serghei.

Astfel, prin hotărârea Judecătoriei Chișinău (sediul Central) din 4 decembrie 2020, s-a admis cererea depusă de societatea cu răspundere limitată „Dak Investments” și s-a constatat insolvabilitatea debitorului societatea cu răspundere limitată „Dak Investments” cu intentarea procesului de insolvabilitate (Vol. I, f.d. 122).

Totodată, în cadrul ședinței de judecată din 26 iunie 2024 reprezentantul reclamantei banca comercială „Comețbank” societate pe acțiuni, Guceac Ion și-a concretizat solicitările invocând faptul că renunță la cererea de concretizare din 16 martie 2021 și susține cererea de

concretizare din 26 noiembrie 2020, iar suma solicitată spre încasare din contul pârâtului Borets Serghei este de 3 845 610,22 lei cu titlu de datorie.

În conformitate cu prevederile art. 512 Cod civil (în redacția în vigoare la data instituirii raportului juridic obligațional), în virtutea raportului obligaţional, creditorul este în drept să pretindă de la debitor executarea unei prestaţii, iar debitorul este ţinut să o execute. Prestaţia poate consta în a da, a face sau a nu face. Obligaţia poate fi pură şi simplă sau afectată de modalităţi. Prestaţia trebuie să fie posibilă şi determinată sau determinabilă, să nu contravină legii, ordinii publice şi bunelor moravuri

Potrivit art. 514 Cod civil (în redacția în vigoare la data instituirii raportului juridic obligațional), obligațiile se nasc din contract, fapt ilicit (delict) şi din orice alt act sau fapt susceptibil de a le produce în condițiile legii.

Conform art. 522 Cod civil (în redacția în vigoare la data instituirii raportului juridic obligațional), dacă doi sau mai mulți creditori au dreptul să pretindă la o prestație în așa fel încât fiecare să poată pretinde la întreaga prestaţie, iar prestaţia făcută unuia dintre creditori eliberează debitorul, atunci creanța lor este solidară.

Conform dispozițiilor art. 572 Cod civil (în redacția în vigoare la data instituirii raportului juridic obligațional), temeiul executării rezidă în existenţa unei obligaţii. Obligaţia trebuie executată în modul corespunzător, cu bună-credinţă, la locul şi în momentul stabilit. Valorile mobiliare nu pot fi transmise direct în contul achitării datoriei dintre două părţi, dacă art. 8 din Legea nr. 184 din 22 iulie 2016 cu privire la contractele de garanție financiară nu prevede altfel.

În conformitate cu art. 666 alin. (1) Cod civil (în redacția în vigoare la data instituirii raportului juridic obligațional), contract este acordul de voinţă realizat între două sau mai multe persoane prin care se stabilesc, se modifică sau se sting raporturi juridice.

Totodată, potrivit art. 668 alin. (1) Cod civil (în redacția în vigoare la data instituirii raportului juridic obligațional), contractul încheiat legal obligă părţile nu numai la ceea ce au stipulat expres, dar şi la tot ceea ce rezultă din natura lui în conformitate cu legea, cu uzanţele sau cu principiile echităţii.

Potrivit art. 1236 alin. (1) Cod civil (în redacția în vigoare la data instituirii raportului juridic obligațional), prin contractul de credit bancar, o bancă (creditor) se obligă să pună la dispoziţia unei persoane (debitor) o sumă de bani (credit), iar debitorul se obligă să restituie suma primită şi să plătească dobînda şi alte sume aferente prevăzute de contract.

Iar articolul 1146 Cod civil (în redacția în vigoare la data instituirii raportului juridic obligațional), stabilește că prin contract de fidejusiune, o parte (fidejusor) se obligă faţă de cealaltă parte (creditor) să execute integral sau parţial, gratuit sau oneros obligaţia debitorului. Prin fidejusiune se poate garanta şi o obligaţie viitoare sau afectată de modalităţi.

Contractul de fidejusiune este bilateral şi este încheiat între creditorul obligației principale şi fidejusor. De regulă, debitorul obligației de bază este cel ce se adresează fidejusorului pentru ca acesta să-i ofere o garanție, în acest sens, încheindu-se între ei un acord privind prestarea serviciilor de fidejusiune. În mod practic pot fi întâlnite contracte semnate de trei părți: fidejusor, creditor şi debitor. Acestea nu contravin legislației, nu știrbesc caracterul relațiilor de fidejusiune şi vor fi calificate drept contracte complexe, cu elemente ale contractului de fidejusiune şi a celui de prestare a serviciilor de fidejusiune.

Contractul de fidejusiune poate fi încheiat anterior sau odată cu încheierea contractului de bază, fie ulterior, de pildă la cererea creditorului care, reieșind din circumstanțele concrete consideră în mod rezonabil că va exista o neexecutare esențială din partea debitorului şi insistă asupra prestării unei garanții suficiente).

Astfel, în scopul garantării executării obligației debitorului societatea cu răspundere limitată „Dak Investments" instituită prin contractul de credit nr. CR1-2289/OC din 3 decembrie 2018, la 4 decembrie 2018 între banca comercială „Cometbank" societate pe acțiuni, în calitate de creditor și Borets Serghei, în calitate de fidejusor au încheiat contractul de fidejusiune nr. F1-2289/OC.

Potrivit pct. 1.2 al contractului de fidejusiune nr. F1-2289/OC din 4 decembrie 2018, întru garantarea obligațiilor asumate de către debitor prin contractul de credit, fidejusorul prin prezentul contract de fidejusiune s-a obligat față de bancă să execute integral obligațiile debitorului rezultate sau ce vor rezulta din contractul de credit până la suma maximă, care includ restituirea sumei creditului acordat în mărimea nerambursată, achitarea dobânzii aferente, sancțiunilor calculate pentru neexecutarea sau executarea necorespunzătoare a obligațiunilor de rambursare a creditului și de plată a dobânzii, recuperarea a orice cheltuieli achitate și/sau suportate de bancă în legătură cu urmărirea silită a datoriilor rezultate din contractul de credit, precum și recuperarea a orice prejudicii cauzate și cheltuieli de judecată aferente suportate de către bancă, inclusiv dar fără a se limita la prejudicii și cheltuieli suportate în urma anulării, încetării, modificării și suspendării contractului de credit.

Cum urmează din conținutul normelor legale citate mai sus, pârâtul Borets Serghei și-a asumat obligația de a garanta executarea corespunzătoare de către debitor societatea cu răspundere limitată „Dak Investments" a obligațiilor de plată a creditului, care decurge din contractul de credit nr. CR1-2289/OC din 3 decembrie 2018.

Cu toate acestea, înscrisurile cauzei atestă că societatea cu răspundere limitată „Dak Investments" nu și-a executat cu bună-credință și diligență obligația de achitare a sumei convenite în temeiul contractului de credit nr. CR1-2289/OC din 3 decembrie 2018, înregistrând o datorie la plata acestuia în mărime de 3 845 610,22 lei.

Corespunzător, analizând materialul probator administrat la dosar în coraport cu normele legale citate mai sus, instanța de judecată conchide asupra temeiniciei cerinței reclamantei banca comercială „Cometbank" societate pe acțiuni cu privire la încasarea din contul pârâtului Borets Serghei a sumei de 3 845 610,22 lei cu titlu de datorie, or, prin materialele dosarului se confirmă cu certitudine că pârâtul nu și-a onorat obligațiile de plată a sumei pentru creditul acordat.

Sub acest aspect, instanța de judecată a stabilit că lucrările dosarului, așa cum au fost descrise mai sus, denotă în mod incontestabil instituirea unui raport juridic obligațional între creditorul banca comercială „Cometbank" societate pe acțiuni, unde banca s-a obligat să pună la dispoziția debitorului sumele de bani convenite conform contractului de credit nr. CR1-2289/OC din 3 decembrie 2018, iar debitorul societatea cu răspundere limitată „Dak Investments" la rândul său și-a asumat obligația de a restitui suma de bani primită, precum și alte sume aferente prevăzute de contractul de credit, iar la rândul său pârâtul Borets Serghei și-a asumat obligația de a garanta executarea corespunzătoare de către debitor societatea cu răspundere limitată „Dak Investments" a obligațiilor de plată a creditului, care decurge din contractul de credit nr. CR1-2289/OC din 3 decembrie 2018.

Cum atestă înscrisurile cauzei, creditorul banca comercială „Cometbank” societate pe acțiuni limitată și-a executat cu diligență obligațiile ce ține de punerea la dispoziția debitorului a sumei de bani convenite conform contractului de credit nr. CR1-2289/OC din 3 decembrie 2018, fapt confirmate prin materialele cauzei.

Deci, just se impune concluzia că pârâtul Borets Serghei este obligat de a achita suma de 3 845 610,22 lei cu titlu de datorie, or, potrivit contractului de fidejusiune nr. F1-2289/OC din 4 decembrie 2018, reiese că pârâtul garantează executarea corespunzătoare de către debitor a obligațiilor de plată, care decurg din contractul de credit nr. CR1-2289/OC din 3 decembrie 2018.

Cu referire la argumentul pârâtului precum că deține calitatea de fidejusor - persoană fizică în cadrul raportului juridic litigios, pe când societatea cu răspundere limitată „Dak Investments”, deși a fost încetat procesul față de acesta, totuși continuă să aibă calitatea de debitor în cadrul raportului juridic litigios, având în vedere că anume societatea cu răspundere limitată „Dak Investments” a contractat în mod direct creditul, instanța de judecată a stabilit netemeinicia acestuia.

Astfel, în susținerea argumentului juridic instanța de judecată a constatat că la 4 decembrie 2018 între banca comercială „Cometbank” societate pe acțiuni, în calitate de creditor și Borets Serghei, în calitate de fidejusor au încheiat contractul de fidejusiune nr. F1-2289/OC.

Potrivit contractului de fidejusiune nr. F1-2289/OC din 4 decembrie 2018, reiese că pârâtul și-a asumat obligațiile de a garanta executarea corespunzătoare de către debitor a obligațiilor de plată, care decurg din contractul de credit nr. CR1-2289/OC din 3 decembrie 2018.

Suplimentar, instanța de judecată reține că prin hotărârea Judecătoriei Chișinău (sediul Central) din 4 decembrie 2020, s-a admis cererea depusă de societatea cu răspundere limitată „Dak Investments” și s-a constatat insolvabilitatea debitorului societatea cu răspundere limitată „Dak Investments” cu intentarea procesului de insolvabilitate.

În același sens, instanța de judecată a constatat că pentru valabilitatea fidejusiunii este irelevant faptul că, la data încheierii contractului de fidejusiune, fidejusorul aprecia greșit că debitorul principal este solvabil şi că va putea executa obligația garantată la scadenţă. Teoria impreviziunii nu poate fi invocată acolo unde riscul era asumat de către una dintre părți.

Astfel, simplul fapt că debitorul societatea cu răspundere limitată „Dak Investments” a devenit insolvabil sau că, în genere, are dificultăți financiare nu este temei de reducere a fidejusiunii. **Or, scopul fidejusiunii, este anume a garanta creditorul contra neexecutării obligației în genere, şi a insolvabilității în special**. O abordare contrară ar face iluzorie garanția oferită de o fidejusiune. Anume în acest sens trebuie interpretată norma **art. 1164 alin. (1) lit. a) din Codul civil, normă ce obligă doar debitorul principal, nu creditorul, în a îl elibera de fidejusiune în ipoteza că situația financiară a debitorului principal se înrăutățește**.

Cât privește argumentul pârâtul precum că odată cu validarea creanței reclamantei banca comercială „Cometbank” societate pe acțiuni, acesta din urmă nu mai deține dreptul de a-și înainta creanța sa de încasare din contul fidejusorului, acest drept fiind pierdut odată cu validarea creanței sale, instanța de judecată îl apreciază critic, or, art. 181 alin. (4) din Legea insolvabilității nr. 149 din 29 iunie 2012, prevede expres că degrevarea de obligații a

debitorului nu atrage degrevarea de obligații a fidejusorului, a garantului gajist/ipotecar sau a codebitorului.

Așadar, în lumina raționamentelor invocate *supra,* argumentele pârâtului cu referire la faptul că solicitarea reclamantei banca comercială „Cometbank" societate pe acțiuni, privind încasarea datoriei este neîntemeiată, urmează a fi respinse de instanța de judecată, or, materialele cauzei denotă în mod incontestabil instituirea unui raport juridic obligațional între creditorul banca comercială „Cometbank" societate pe acțiuni, unde banca s-a obligat să pună la dispoziția debitorului sumele de bani convenite conform contractului de credit nr. CR1-2289/OC din 3 decembrie 2018, iar debitorul societatea cu răspundere limitată „Dak Investments" la rândul său și-a asumat obligația de a restitui suma de bani primită, precum și alte sume aferente prevăzute de contractul de credit, iar la rândul său pârâtul Borets Serghei și-a asumat obligația de a garanta executarea corespunzătoare de către debitor societatea cu răspundere limitată „Dak Investments" a obligațiilor de plată a creditului, care decurge din contractul de credit nr. CR1-2289/OC din 3 decembrie 2018.

Cu referire la pretențiile reclamantei banca comercială „Cometbank" societate pe acțiuni privind anularea acordului de rezoluțiune nr. 3370 din 15 noiembrie 2019 și a contractului de donație nr. 3093 din 19 octombrie 2019, instanța de judecată a stabilit următoarele.

Prin contractul de donație din 19 octombrie 2019, Borets Serghei, în calitate de donator a donat în mod irevocabil și cu titlu gratuit, fiicei Boreț Olga, în calitate de donatar dreptul de proprietate asupra 1/2 cotă-parte din bunul imobil, ce constituie terenul cu modul de folosință „pentru construcții" cu numărul cadastral 0100210.152, în aria totală de 0,079 ha pe care este edificată construcția cu modul de folosință: casă locuit individuală, numărul cadastral 0100210.152.01, în suprafața totală de 289,0 mp., situat în mun. Chișinău, str. Drumul Viilor 23.

Potrivit acordului de rezoluțiune a contractului de vânzare-cumpărare cu achitarea în rate nr. 1485 din 11 mai 2018, societatea cu răspundere limitată „Leiria-Tur", pe de o parte și Borets Natalia, pe de altă parte au încheiat prezentul acord de rezoluțiune în următoarele condiții:

La inițiativa cumpărătorului, părțile de comun consens, în temeiul prevederilor legale în vigoare din Codul civil, reziliază în totalitate, din 15 noiembrie 2019, contractul de vânzare-cumpărare cu achitarea în rate nr. 1485 din 11 mai 2018, obiectul căruia este transmiterea dreptului de proprietate asupra apartamentului 92, individualizat cu nr. cadastral 0100204.464.05.092 cu suprafața totală de 60,5 mp., situat în mun. Chișinău str. Alessandro Bernardazzi 79.

Părțile au reziliat contractul pe motiv de neîndeplinire de către cumpărător a obligațiilor de achitare a prețului de vânzare conform contractului, și anume s-a achitat de către cumpărător suma în mărime de 20 000 Euro, restul sume în mărime de 54 717,50 lei nefiind achitată în termenii puși la înțelegere.

Reclamanta banca comercială „Cometbank" societate pe acțiuni a pledat în fața instanței că, atât acordul de rezoluțiune nr. 3370 din 15 noiembrie 2019, cât și contractul de donație nr. 3093 din 19 octombrie 2019 sunt nule și urmează a fi anulate.

Astfel, în susținerea poziției sale reclamanta a menționat că actele respective sunt fictive având menirea să creeze o aparență juridică pentru terți și implică o neconcordanță

intenționată între voința reală şi voința declarată, care are ca scop ducerea în eroare a terților. Reclamanta consideră că atât contractul de donație nr. 3093 din 19 octombrie 2019, cât şi acordul de rezoluțiune nr. 3370 din 15 noiembrie 2019 sunt pasibile de a fi lovite de nulitate absolută, iar scopul acestora fiind eschivarea lui Serghei Borets de la executarea obligațiilor pe care le are față de banca comercială „Cometbank" societate pe acțiuni.

Reclamanta a mai precizat că actul juridic încheiat fără intenția de a produce efecte juridice (actul juridic fictiv) este lovit de nulitate absolută, deoarece în cazul acestui act lipsește unul din elementele definitorii ale actului juridic consfințit în art. 312 din Codul civil – intenția de a da naștere, modifica, sau stinge drepturi și obligații civile. Reclamanta reiterează că manifestarea de voință în cazul actului juridic fictiv este falsă şi are ca scop inducerea în eroare a altor persoane, creând aparența existenței actului juridic în realitate.

Pârâtul, Borets Serghei a obiectat împotriva aserțiunilor reclamantei, invocând că acordul de rezoluțiune nu poate fi interpretat ca un act de înstrăinare a bunului imobil din patrimoniu, or, așa cum rezultă chiar din conținutul acestuia cumpărătorul, Borets Natalia nu și-a executat obligația de a achita integral prețul pentru bunul imobil cumpărat, din care cauză, s-a aplicat principiul *restitutio in integrum.* Prin urmare, acest act este perfect valabil și nu este pasibil de a fi constatat ca fiind nul de către instanța de judecată.

Cu privire la pretenția reclamantei de a constata nulitatea contractului de donație din 19 octombrie 2019, pârâtul remarcă că în virtutea principiului libertății contractuale, Serghei Borets era în drept să încheie acest act juridic, neavând careva restricții legale asupra bunurilor imobile respective, și exercitându-și în mod corespunzător drepturile garantate de lege.

Astfel, pârâtul conchide că cauza contractului de donație este valabilă și licită, or, bunurile imobile ce au constituit obiecte ale contractelor de donație contestate a fost transmis în proprietate donatarului, care și-a înregistrat dreptul de proprietate în modul stabilit de legislația în vigoare în Registrul bunurilor imobile. De asemenea, aceste contracte au fost încheiate în corespundere cu voința părților, care fiind prezente în fața notarului au declarat că conștientizează acțiunile lor, și doresc încheierea contractelor în vederea producerii efectelor juridice.

Pârâtul mai precizează că este evident motivul pentru care Donatorul, în calitate de tată, au transmis cu drept de proprietate Donatarei, fiicei lui, bunurile care constituie obiecte ale contractului de donație în litigiu, iar această transmitere are la bază anume calitatea persoanei față de care s-a materializat intenția de a gratifica, și anume calitate de fiică a Donatorului, fapt ce arată suplimentar că nu poate fi pusă la îndoială existența cauzei la încheierea contractului de donație.

Având în vedere aceste argumente ale reclamantei și ținând cont de obiecțiile pârâtului Borets Serghei expuse în acest sens, instanței de judecată îi revine obligația de a stabili dacă la încheierea contractului donație nr. 3093 din 19 octombrie 2019 și a acordului de rezoluțiune nr. 3370 din 15 noiembrie 2019 au fost respectate condițiile de validitate ale acestuia, inclusiv, obligația de a stabili dacă temeiurile de nulitate invocate de reclamant sunt incidente speței.

La 15 noiembrie 2018, Parlamentul Republicii Moldova a adoptat Legea nr. 133, privind modernizarea Codului civil și modificarea unor acte legislative, prin care au fost operate mai multe modificări la Codul Civil.

Legea nr. 133 din 15 noiembrie 2018, privind modernizarea Codului civil și modificarea unor acte legislative, a intrat în vigoare la 1 martie 2019, dată la care Codul Civil a fost republicat.

Instanța de judecată a stabilit că contractul de donație și acordul de rezoluțiune contestate de reclamantă au fost încheiate la 19 octombrie 2019 și 15 noiembrie 2019, adică ulterior adoptării și intrării în vigoare a Legii nr. 133 din 15 noiembrie 2018, situație ce denotă că prezentului litigiu îi sunt aplicabile prevederile legii civile în redacția în vigoare la data instituirii raportului juridic obligațional.

Potrivit art. 327 Cod civil, actul juridic este nul dacă nulitatea sancționează încălcarea unei dispoziții legale prin care se ocrotește un interes general (nulitate absolută). Actul juridic este anulabil dacă nulitatea sancționează încălcarea unei dispoziții legale prin care se ocrotește un interes particular (nulitate relativă). În cazul în care natura nulității nu este prevăzută expres și nici natura interesului ocrotit nu reiese în chip neîndoielnic, actul juridic este anulabil. Dacă prin lege nu se prevede altfel, nulitatea actului juridic bilateral sau multilateral poate fi constatată sau declarată și prin acordul părților. Prin acordul părților nu pot fi instituite și nici suprimate temeiuri de nulitate.

Conform art. 328 Cod civil, Nulitatea absolută a actului juridic poate fi invocată, atât pe cale de acțiune, cât și pe cale de excepție, de orice persoană care are un interes născut și actual. Instanța de judecată este obligată să o constate din oficiu după ce a ascultat opiniile participanților la proces. Nulitatea absolută nu poate fi înlăturată prin confirmarea de către părțile actului lovit de nulitate sau succesorii acestora. Atât acțiunea în constatare a nulității absolute, cît și excepția de nulitate absolută sânt imprescriptibile. Cu toate acestea, se prescriu în termen de 10 ani acțiunile privind aplicarea efectelor nulității absolute conform art. 331, indiferent dacă sânt introduse împreună cu acțiunea în constatare a nulității absolute sau după admiterea acestei acțiuni.

În conformitate cu art. 1089 Cod civil, simulația unui contract poate fi absolută sau relativă. Simulația este absolută atunci cînd părțile încheie contractul fără intenția de a produce efecte juridice. Simulația este relativă atunci cînd părțile încheie contractul cu intenția ca el aparent să producă efecte juridice diferite de efectele dorite cu adevărat de către părți (contract secret).

Pentru ca un contract să fie considerat valabil necesită ca acesta să întrunească cumulativ următoarele condiții: să fie încheiat în formă scrisă, să existe acordul părților pentru încheierea contractului respectiv, părțile contractante să fie împuternicite în acest sens, obiectul contractului să fie licit și să fie inclus în circuitul civil.

În materia de drept civil, prin condițiile de valabilitate a contractului se înțeleg toate cerințele stabilite de lege sau de părți pentru valabilitatea actului juridic civil. În cazul când nu sunt întrunite aceste condiții, actul nu poate exista sau dacă există nu este valabil.

Condițiile esențiale pentru valabilitatea oricărui act juridic civil se împart în condiții de fond și de formă. Cerințele cu privire la consimțământ, capacitate, obiect și cauză reprezintă condiții de fond, iar cele de fond se referă la modalitatea de exteriorizare a manifestării de voință, cum este cerința autentificării, sunt condiții de formă.

Se atestă, că nerespectarea condițiilor de valabilitate a unui contract / act juridic, atrage după sine nulitatea contractului.

Instanța reiterează, că nulitatea este sancțiunea de drept civil prin care actul juridic ce nu îndeplinește condițiile de validitate cerute de lege, este lipsit de efectele ce contravin legii, ordinii publice sau bunelor moravuri.

Primar, instanța de judecată a stabilit că procesul civil este un proces al intereselor private, fiind guvernat de principiul disponibilității, reclamantul, în calitate de titular al acțiunii civile, având alegerea mijloacelor procesuale pe care le consideră adecvate ocrotirii drepturilor deduse judecății.

Astfel, pentru pornirea procesului judiciar pe o anumită cauză civilă nu este suficient ca persoana să dețină dreptul la acțiune, ci este necesar să-l realizeze în modul stabilit de lege. Prin realizarea corespunzătoare a dreptului la acțiune, se subînțelege respectarea de către reclamant a ordinii procesuale prevăzute de lege pentru adresarea în instanță cu cererea de chemare în judecată, și anume aceste împrejurări cu caracter procesual formează condițiile dreptului la intentarea acțiunii.

Din sensul normelor procedurale indicate *supra*, derivă că, reclamantul este persoana abilită de legiuitor cu dreptul de a identifica obiectul acțiunii și cercul participanților.

Analizând solicitarea reclamantei banca comercială „Cometbank" societate pe acțiuni privind anularea acordului de rezoluțiune nr. 3370 din 15 noiembrie 2019 și a contractului de donație nr. 3093 din 19 octombrie 2019, în raport cu normele legale indicate în textul acțiunii și partea de motivare, instanța de judecată a stabilit că, pretenția formulată de reclamant nu corespunde criteriului de claritate și precizie, or, reclamanta nu a determinat corect cercul participanților la proces.

Or, reieșind din conținutul acordului de rezoluțiune nr. 3370 din 15 noiembrie 2019 acesta a fost încheiat între societatea cu răspundere limitată „Leiria-Tur", pe de o parte și Borets Natalia, pe de altă parte.

Iar contractul de donație nr. 3093 din 19 octombrie 2019 a fost încheiat între Borets Serghei, în calitate de donator și Boreț Olga, în calitate de donatar.

Astfel, ținând cont de cercul participanților la încheierea actelor contestare de reclamanta banca comercială „Cometbank" societate pe acțiuni, instanța de judecată conchide că ultima a atribuit calitatea de pârât doar lui Borets Serghei, iar în privința societății cu răspundere limitată „Leiria-Tur", Borets Natalia și Borets Natalia a atribuit calitatea de intervenient accesoriu, deși urma a fi în calitate de pârât, aceștia fiind subiecți al raportului material litigios.

Cu referire la argumentul reclamantei banca comercială „Cometbank" societate pe acțiuni precum că actele respective sunt fictive având menirea să creeze o aparență juridică pentru terți și implică o neconcordanță intenționată între voința reală şi voința declarată, care are ca scop ducerea în eroare a terților, instanța de judecată a stabilit netemeinicia acestuia.

În susținerea argumentului juridic, instanța de judecată a stabilit că atât acordul de rezoluțiune nr. 3370 din 15 noiembrie 2019, cât și contractul de donație nr. 3093 din 19 octombrie 2019 au fost încheiate în corespundere cu voința părților, or, acesta au fost autentificate de notarul public Corina Zara, astfel încât fiind prezenți în fața notarului au declarat că conștientizează acțiunile lor, şi doresc încheierea actelor juridice în vederea producerii efectelor juridice. Reieșind din cele expuse, instanța conchide că argumentele expuse de partea reclamantă precum că actele juridice încheiate sunt nule, urmează a fi

respinse de către instanța de judecată ca fiind neîntemeiate şi care nu şi-au găsit confirmarea în probatoriul administrat la prezenta cauză.

Suplimentar, instanța de judecată va respinge și argumentul reclamantei cu privire la faptul că contractele sunt simulate, având menirea să creeze o aparență juridică pentru terți și implică o neconcordanță intenționată între voința reală şi voința declarată, care are ca scop ducerea în eroare a terților. Or, actele juridice fictive au menirea să creeze o aparență juridică pentru terți şi implică o neconcordanță intenționată între voința reală şi voința declarată, această neconcordanță are ca scop amăgirea terților. Manifestarea de voință în cazul actului juridic fictiv este falsă şi are ca scop inducerea în eroare a altor persoane, creând aparența existenței actului juridic în realitate. Aceste acte se încheie cu scopul de a ocoli unele dispoziții legale imperative, inclusiv, fraudarea fiscului sau a creditorilor, ascunderea față de public a anumitor operații juridice, etc.

Însă, reclamanta banca comercială „Cometbank" societate pe acțiuni nu a demonstrat instanței că actele juridice au fost simulate, încheiate cu intenția de a ascunde alte acte juridice, or, la materialele dosarului lipsește astfel de probatoriu.

Cu referire la pretențiile reclamantei banca comercială „Cometbank" societate pe acțiuni, privind compensarea cheltuielilor de judecată, instanța de judecată a stabilit următoarele.

Instanța de judecată a stabilit că la depunerea cererii de chemare în judecată, reclamanta banca comercială „Cometbank" societate pe acțiuni a achitat taxa de stat în cuantum de 50 000,00 lei, fapt confirmat prin ordinele de plată nr. 89 din 22 ianuarie 2020 și nr. 33 din 26 noiembrie 2020 (Vol. I, f.d. 36, 97).

Conform art. 94 alin. (1) Cod procedură civilă, instanța judecătorească obligă partea care a pierdut procesul să plătească, la cerere, părții care a avut câștig de cauză cheltuielile de judecată. Dacă acțiunea reclamantului a fost admisă parțial, acestuia i se compensează cheltuielile de judecată proporțional părții admise din pretenții, iar pârâtului – proporțional părții respinse din pretențiile reclamantului.

Prin urmare, conducându-se de prevederile art. 94 Codul de procedură civilă, luând în considerație că acțiunea reclamantei a fost admisă, reclamantei i se compensează cheltuielile de judecată, respectiv instanța de judecată va încasa din contul pârâtului Borets Serghei în beneficiul reclamantei banca comercială „Cometbank" societate pe acțiuni suma de 50 000,00 lei cu titlu de taxă de stat achitată la momentul înaintării acțiunii.

În aceste circumstanțe, instanța de judecată investită cu examinarea litigiului deferit judecății în prezenta speță, nu poate găsi o altă elucidare a cazului decât cea clarificată mai sus, de vreme ce concluzia instanței este consecința dedusă în urma prezentării probelor de către părți şi examinate în cadrul ședinței de judecată, or, în conformitate cu prevederile art. 118 alin. (1) sprijinite cu dispoziția art. 119 alin. (1) Cod de procedură civilă, fiecare parte trebuie să dovedească circumstanțele pe care le invocă drept temei al pretenţiilor şi obiecţiilor sale dacă legea nu dispune altfel, iar probele se adună şi se prezintă de către părți.

Sintetizând cele expuse mai sus și examinând probatoriul administrat la dosar prin raportarea acestuia la prevederile art. 118, 121 – 122 Codul de procedură civilă, instanța reiterează că acțiunea reclamantei este întemeiată și urmează a fi admisă parțial.

În conformitate cu art. art. 238-241 Cod de procedură civilă, instanța de judecată,

HOTĂRĂȘTE:

Se admite parțial cererea de chemare în judecată depusă de banca comercială „Comețbank” societate pe acțiuni către Borets Serghei, intervenienți accesorii societatea cu răspundere limitată „Dak Investments”, în proces de insolvabilitate, societatea cu răspundere limitată „Leiria-Tur”, Boreț Olga și Boreț Natalia și notarul Zara Corina privind încasarea datoriei, anularea actelor juridice, precum și compensarea cheltuitelor de judecată.

Se încasează de la Borets Serghei, IDNP *****, în beneficiul băncii comerciale „Comețbank” societate pe acțiuni, IDNO *****, cu sediul în mun. Chișinău, str. Independenței, 1/1, suma de 3 845 610,22 (trei milioane opt sute patruzeci și cinci mii șase sute zece,22) lei cu titlu de datorie și suma de 50 000,00 (cincizeci mii,00) lei cu titlu de taxă de stat achitată la momentul înaintării acțiunii, iar în total suma de 3 895 610,22 (trei milioane opt sute nouăzeci și cinci mii șase sute zece,22) lei.

În rest, pretențiile băncii comerciale „Comețbank” societate pe acțiuni, se resping ca neîntemeiate.

Hotărârea poate fi atacată cu apel la Curtea de Apel Chișinău în termen de 30 zile din momentul pronunțării dispozitivului hotărârii, prin intermediul Judecătoriei Chișinău (sediul Centru).

Președintele ședinței,
Judecătorul Dan Sîrbu